

Տ Ե Ւ Զ Ե Ր Վ Ե Հ Ա Ց Ե Լ Ի Ւ Ն

(Թարգմանմաց տօնիմ առիթով.)

Հայ հոգեբանութիւնն յատկանշող, անոր փոթորկումներուն ու կոծին էութիւնն յաւերժացնող հայ լեզուն՝ տիեզերքի մեծ հայելին է, ուր նիւթն ու խոէալը իրենց բազմազան երևոյթներով կը ցոլան, ուր ցեղին ըմբռոստ սիրտը կ'արիւնի, ուր կը փողփողէ հայ մտածումը լաւկան բայց լուրջ, գեղեցիկ և հզօր, և անոր հետ՝ Ե. դարէն ի վեր՝ բոլոր մարդկութեան զարաւոր ստեղծագործութիւնները:

Օտար ինքնութիւնները հայացնելու ճիզը՝ մեր Ե. դարու թարգ-

մանիշներուն քով՝ ընծայած է լեզուին բոլոր այն յղկուած զարձուածքները և հաստատուն ասացուածքները որ վերջնականապէս կազմած են լեզուին հոգերանութիւնը : — Անոնք օտարն արտայայտելէ զատ՝ անզգալարար թարգմանած են իրենց անհատականութեան ներաշխարհը : Աստուածաշունչի թագուհի բարբարափն մէջ կը խօսի Սահակն հայրական՝ իր թափանցող մտածումին քարոզով : Հնո՞ է երկնազդեցիկ Մաշտոցը իր սպայծառատես հոգին մեղքերով ու իմացականութեան անուշ, ներշնչող շեշտով : Եզնի՛ կը վճիտ, որ զաղափարական լճակներու խաղաղ տեսիլին կը նմանի և իմաստաէր ձգտութերու աստղեր իր հեղուկին ծոցը կը սրբամարէ, իրեն վերագրուած տողերու խորը կ'երգէ, կ'երագէ ու կը փոթորկի կարծես : Մե՛ծ Եղիշէն կ'ընծայէ լեզուին իր երեակայութեան հնոցէն բոցեր, իր արիւնէն ուժը մարտնչումի և երբեմն վիրաւոր հառաշանքի մը սե՛ւ ալիքը : Աւ չլրանար գեռ : Շատ են թարգմանիշները, անչուն է անոնց ազգեցութիւնը՝ ուրկէ ծնաւ հարազատ յատկանիշը տոհմին – ցեղին հոգին...:

Կ'արծէ տօնել ձեր յիշատակը, ո՛վ թարգմանիշ հայրեր, Զե՛ր՝ ուրոնց ստուերներուն ետեւն Նարեկացին մրրկելէն նուաղեցաւ . Շնորհալին գեղգեղեց լաւահառաչ զաշնակութեամբ . Միսիթարն ու Բագրատունին պաշտումի ներշնչումով բնթացան և Նահապեալ հառաշեց ու յուսաց....

Յիշատակի արցունքու ու միսիթարիչ զողով պիտի տրոփէ հայ հոգին Զեղի՛ համար, ո՛վ անցեալի լուսանիւթին հուրերը, ո՛վ աննիւթօրէն զեղեցիկ ոգիները մեր հին բայց տեւող վերածնունդին : Դարերու ամպին մէջ տանջուած հայ մոռածումը այսօր գեռ կենդանի և հզօր, չե՞ն մըն ալ կը փարի ձեր յաւերգութեան խտէալին : Լսեցէր ո՛վ հայրեր ճառագայթներու աշխարհէն, մոտի՛կ ըրէք այսօրուան աւաշներուն, որոնց ներոր կ'արծարծի կայծանիշ կրակը ձեր որդիներու երախտիքին ու կ'անհունանայ շեշտը ձեզ փառարանող թրթիռներուն : Զեր գերեզմաններէն՝ եթէ ունիք, վասնզի մեր սրտերուն ալքն էր թաղուած ու կ'ապրիք անտեսօրէն հայ աշքերու ճաճանչին, հայ զանկերու տաճարին մէջ, լսեցէր, այսօրուան ձայնին, ո՛վ թարգմանիշ հայրեր, որ վերյիշումի բազցրութիւններով կ'ուզէ օծել ձեզ, որ ձեր խտէալներուն, ձե՛զ համար կը խնդրէ պատկան Աստուծոյ....